

విన్నవనామ ఇంత విసదనా

దీనిని ఏమయిందిటా, కి నూకలకి కి
ఇవన్నెకడగాయ వచ్చేనుట. అయినేం
ఇలాంటి అలాంటి 'అరటికెట్టుగాడు'—
కాదు. కన్నెల్లి చూడవలసిన నిలువెత్తు
మనిషి. మహానుభావుడూ, అజానుభావ
డూను. పితృ కార్యకలాపమంతా ముగియక
కుర్రాళ్ళనీ, నురువుల్నీ ఓచోల మూచో పెట్టి
'మీరు' మా నిలలలో ఎండకేం ఇవ్వాలి'
అన్నాడు మోదాల్లపల్లెగాడు.

ఇవన్నెకడగాడు 'స్వయం దోళి' లాంటి
వండకేం ఇచ్చాడు.

వైసలగా నూకల విడిచి పెట్టే
నూకల వైసల విద్యార్థులందరికీ ఒక్క
నూట. చూడండి. పిల్లలూ, మహావేగంగా
'మార్చి' చేసుకుంటూ మార్చి పరీక్షలు మీ
మీదం వస్తూన్నవి. మీరు ఇప్పుడు చదివిన
ప్రక్కలే మార్చి మార్చి మార్చిలో ఇస్తాడు.
నిమూతం నిమూర్చివా అన్నీ మర్చిపోయి
చెప్పి చక్క వస్తాడు. ఇలాంటివూడు
ఎంతో వికాగ్ర అనవరం. ఒక శేషవృద్ధి
పెట్టుకుని ధనవర్ధిన్య శేషుకున్నాడు
కావచ్చే ఎడకల బాలుర్లే వికలవృద్ధుడు
అన్నాడు...

'...అవునవును. మా అన్నయ్యి క్షేపి
తుడు యం. పి. రవణ ఒకటే దృష్టి పెట్టా
కుని ఒకేపిల్లను ప్రేమించి ఎన్ని కజాలు
వచ్చినా, అమితే పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.
అందుకే కావాలి అరిచి అందరూ 'విక
లవ-యండు' అని పిలుస్తారు!' అం దో క
కుర్రకాణ కొంటెనోయి అందరూ
వచ్చేడు.

'వైలెమ్మ' అన్నాడు, అమాట అన
కుండా పాకం చెప్పలేని మేషారు. ఇవన్నె
కడగాడు కూడా తెగవర్ధి...మళ్ళీ అందు
కున్నాడు.

'వికలవృద్ధుడు నూట వచ్చింది, కాబట్టి
అర్జునుడి గొప్పదనం కూడా తెలుసా మ.
కీసారి ద్రోణాచార్యులవారు కిష్కంధంకి

విలవిద్య శేషుకున్నాడు. దూరంగా వెళ్లు
మీద ఒక పక్షిచామృత పెట్టి బాణంకో చాని
తల ఎగరగొట్టుకున్నాడు. మొట్టమొదట ధర్మ
కాళా బాణం వేస్తూంటే 'ఒరేయ్ ధర్మిగా,
నీశం కనిపిస్తోందిరా!' అని అడిగేడు. 'అడ
మిటి మేషారు, నన్ను 'వెండి ఫెలో'
కింద కంటే రూ...పెద్ద చెట్టూ, చిన్న
కొమ్మూ, బులి పక్షి'...

'ఇక చాలించు...నీకురా మర్యాదనం?
'పిడికంటె నాకు వికలవృద్ధి ఉండదురా!
ఒక్క చెట్టేనా...మట్టూ అడవి, పక్కని
నరమూ, దూరంగా కొండలూ'...
ద్రోణాచార్యులు నవ్వుకొన్నాడు. మిగిలిన
కిష్కంధి ఎక్కడికినా ఇంచుమించు
ఇల్లాగే చెప్పేడు. అఖర్ని అర్జునుడ్డే అడి
గాడు.

అవసరాల రామకృష్ణారావు

'అబ్బాయ్ అబ్బనా, నీశం కనిపిస్తోంది!
'నాకు పక్షి తల ఒక్కటే కనిపిస్తోంది.
మేషారు, ఇంతం కనిపించడం లేదు'

'నెభావ్ లేటా. అదీనాట!' అని మెచ్చు
కున్నాడు రియ్యాడీ పాక కని ద్రోణా
చార్యులు గారు.

ఈ కథ మీలో చాలానుంది! తెలిస
ఉంటుంది. ఇది ఇక్కడ ఎందుకు చెప్పే
నంటే మీ పరీక్షలు పలుమంది వదిలొకాలు
కూడా లేవు. మీరు నోటిలేని మీ సక్రమ
వర్తనల పాఠశాలకూ చేకూరి ధరించలేని
కీర్తి ప్రతిఫలం తీసుకురాడం తరుచానినూట.
దీగిన బట్టి తదుపూ, ననాన్ని బట్టి నుఖమూ
కొలిచే ఈ లోకాల్లో ప్యాపయిన తెర్పం
చేసిన బట్టి నూకల గొప్పదనం కొలిచా
రంటే పెద్ద ఆర్థిర్మ మేమీ లేదు. అందరి
నేను చెప్పేదెమటంటే ప్రస్తుతం మీ
గమ్య, లక్ష్యం, సర్వం ఒక్కటే. అదేమి

టంటే పబ్లిక్ పరీక్షలో పాసవడమే. ఆ
ప్యాపనడానికి ఒకూ పాడుగూగాని, తెలివీ
లేటాగాని కేవలం అనవసరం. వడ చోరు
యాపాయిల పరీక్ష ఫీజు కట్టిన ప్రతివాడికీ
యాపాయిల పదివందలూ ప్యాపనయి అధి
కారం ఉంది. ఈ నాలుగువలూ, రాత్రి
పగలూ, అసకుండా చదువులే 'ఈడీ' గా
ప్యాపనాతారు. దుక్కంట విసుకు కుక్కంట
సింహాన్ని చూసి ఎందుకు ఇదుమందం
టారుకో సింహం పసిట్టడానికి క్షయపు
వని పట్టడానికి తీసుకునే కాలం విసుగ
దోమలు తోయకొడానికి, పిల్ల గొక్కడా
నికి ఉపయోగిస్తుంది. ఏమరుకాటు ఉన్న
అంత విసుగ వికాగ్రత ఉన్న ఇంత సింహం
దగ్గర ఉడిపోయిందే! పట్టుదలూ, వికాగ్రత
ఉంటే పరీక్ష పాసవడానికి ఒక్కలోకా
చాలదా! ఆ వికవృష్టి మీరందరూ అల
తయ్యకొవాలి. మీరు పబ్లిక్ పరీక్షకి వకు
తున్నాడు. ఈ క్షణ వికల యలు మీరం
దుకుకే ఇప్పుడు మీరు వికీలిలో ఉన్నా
రంటే—

- 'పబ్లిక్ పరీక్ష కనిపిస్తోందా!'
  - 'ఓ!'
  - 'డిటెక్ట్ నరమృ కనిపిస్తున్నాయా!'
  - 'ఓ!'
  - 'సినిమా క్రతులం కనిపిస్తున్నాయా!'
  - 'ఓ!'
  - 'సిగరెట్ రీడీల కనిపిస్తున్నాయా!'
  - 'ఓ!'
  - 'చీల-తేలు కనిపిస్తున్నాయా!'
  - 'ఓ!'
  - 'సినిమాలోచ్చాయ్ కొర్తని, కనిపిస్తున్నాయా!'
  - 'ఓ!'
  - 'చివరి తెలివీ అమ్మాయి కొర్త పిక కొనుక్కుంది, కనిపిస్తోందా!'
  - 'ఓ!...'
- ఇలా ఎన్నెనా చెప్పాము. ఇలా మీరు
జనాలు చెప్పేసిరిలో ఉంటే లాభంలేదు.
పరీక్షమీద దుకున్ను అన్నం చేసిన విద్యార్థికి

ఇకనే కనిపించకూడదు. కనీసం ఈ కొద్ది కాలంలో అయినా పరీక్షకు సంబంధించిన విషయాలమీద తప్ప—ఇక దీని మీదా దృష్టి ఉండకూడదు. అందులో మీ సినిమా వజ్రీవలకొక్కడ ప్రమాణం చాటిపోయింది. నేను ఒక ప్రకటనలో చదివిన చిన్న కథ చెబుతాను. "ఓ సారి పేరుకొక్కడ ఒకటూడికి అరిన్ని తిరగరా కుడిగా ప్రేమించిన కొంత విద్యార్థి ప్రేమీకులు ఉత్తరం రాకారుట. 'ఎటకొక్కడో!... అన్నిటి మాటకేం గాని నమోదతరంగాలూ ఉన్న మీ క్రాపింగు మాత్రం మమ్మల్ని ఏళ్ళైందేస్తోంది. ఆ ఆలోచనములకు మాటలలో వర్ణించనలసి కాదు. మీకు ఖైరంచేసే మంగలి...నిజంగా నీ జన్మలో ఏం ప్రాణ చేకాడో...మీ తల మీద తలంటువాడు నూని చుక్కపెట్టే మీ అతని ఏం నోమునోచిందో...మీకు చిక్కటిపేవారు, పేలు నొక్కేవారు ఎంత అంబుడతంతులో...కొకటి నిరాజనమా... ఇక్కడి మీ క్రాపింగు తలుచుకుంటే నూకు మతిపోతోంది. కమ్మయ్యాస్తే జాతు! కమ్మ తెరిస్తే జాతు! నూ ఆజ్ఞానమును మన్నించి జాకు కౌస్త 'కాంపులో' పండి మా గృహం తానం చెయ్యగలరా? ఈ చిన్న ఉపకారం చేస్తేరా మేము బతికి ఉన్నామీసూ మీ పేరు చెప్పకుని దాన్ని ప్రాణప్రదంగా చాచుకుని మీకు సహ కృతజ్ఞులమై ఉంటాము. రసీకరాయా, ఇక కలవా? ఈవిధంగా సాగింది ఉత్తరం. పాపం ఆ నటుడు

అడిగినవాడికి లేవకపోతే అందరినీ ఆనంద పరచాడు. ఈ సంగతి తెలిసిన అరసి మిత్రుడు కుయ్యో, మొట్టో అన్నాడు.

'అదేమిటి అప్పన్నా, అందరకీ తల వెంట్రుకలు కలిపించి పంపుతున్నావుట, కొద్ది రోజుల్లో నీ తల రాగిచెంబు అయిపోదా?'

'వాకేం బాధ, నా నలకుక్కకి గాని! అన్నట్లు ఆ మహానటకుడు.' కుర్రాసూ, నురువులూ, నురుస్తూలూ అందరూ నవ్వట,

'కాబట్టి నీ చెప్పేదేమిటంటే...సినిమా వర్తి అంత వివరంగా మీలో ఉంది: సినిమాకే వదిలే తప్పా? అంటే అదికాదు నేననెడి. సినిమా అంటే మీ అందరికంటే ఎక్కువ వైతే ఉంది నాకు. ఇకా? బహుశా నేకండు నాకే వదిలే వదితాను నూచాను...

మీరూ వర్ణోచ్చు. కాని ఇప్పుడుకాదు. మీ పరీక్షలు అయిపోయారక... ఈ కథి రోజులూ మాత్రం సినిమాకు వర్ణనవి ఏ తర్ని తోడో చేసకొంది. ఒక్క సినిమాయే కాదు. పరీక్షలు దించి ఇంక ఏ ఉద్దేశమా మీ బుర్రలోకి రాకూడదు. అలా పట్టుదలతో చదివితే అందరూ తప్పక స్వాగతవుతారు...

మీ స్కూలికి నూరుకారం రాకాలవి అధిక వంతుట్టి ప్రార్థిస్తున్నాను...

అందరూ గట్టిగా చప్పట్లు కొట్టారు. ఆ రోదలో 'అవును...పట్టుదల ఉంటే సాధించలేనిదేమిటి? ఒకే దృష్టి ఉంటే లభించనిదేమిటి? అని జన అనుకోదం ఎవరికి విని

పించలేదు.
* * *
కాత్రి తొమ్మిది చాటి ఉంటుంది. ఊర్కి కాస్త మూలగా ఉన్న బ్రావెలర్లు బంగ ఖైలో ఇకన్నకేరుగాయ సిగరెట్లు కొలుస్తూ ఈ కథనామీద కొలెనుకుని పడు

మని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఏ దురుగుండా
క్రొటమ్మ చెటు ఆకులు చప్పడయ్యాయి.
'ఎవరూ? ఎవరదీ?'

'నమస్కారమండీ ... నేను ... ఆరక
ఫారమ్ విద్యార్థినండీ... నా పేరు జగన్నాథ
రాజుండీ... అంత జగూ అంటారు...

'ఏం ఎందుకూ కన్నీ విడిచా కన్నెవన
కోసమా...'

'అల్లె, అదికొడండీ... పొదుట మీరు
మామూలీ యిచ్చిన ఉన్నావని చాలా
భాగం దండీ... ఆ మాట మీతో చెల్లాలని
చెప్పాను...'

ఇనప్పకడగాడు వగరంగా కాలం
కలిపించు కోన్నాడు. అయిన బుగ్గలు కొంచెం
ఎరుకెక్కయి... నూరు రళ్ళు విడిచాం,
ఒక్కటి తగులే చాలదా? నూరు విడిచాల
కేకం, ఒక్కటి మొలుకే చాలదా?

'చాలా సంతోషం ... అలా మాకో'

జామ్-బుక్

పాదముల వాపు నొప్పిని శమనపర్చి నివారించును

కాకావచ్చు, ప్రణయలు, కుమచ్చలు, కాలివచ్చుడు
శిషగయములు, జామ్-బుక్ గొప్ప చర్మ ఆయింట్
మెంటో త్వరలో మానును. జామ్-బుక్ చర్మం
లోకి పోయి, గుణమిచ్చే బాషరము దీనిలో జంతు
క్రోమ్యం మానవుల లేవని గాఢరంజిత చేయబడినది.

తర్క వ్యాధి నివారణకు, ధర్మ నిందర్మమునకు,
ఒక్కటే జామ్-బుక్ జగదగారేని బాషర క్రిమిను
బదిచాడండీ.

Zam-Buk

జామ్-బుక్
మూలికా బొమ్మ
మరియు
బాషర క్రిమి
ఇది మండం వ్యాపాదం దందరివడను దొరుకును.
సి.సి. వరపోర్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
బొంబాయి.

పోరంబేటెలు: చాచాడి కో,
88, ప్రైవేటు వాణిక్ న సిటి ముద్రామాను-సి

అమ్మా... ఇంకో చాలా చెల్లాలను
కున్నాను, చెప్పగలను కూడా ... కాని
అప్పటికే వోలెంకే ప్రేము అయిపోయింది.
ఇంకో మిమ్మల్ని విడిపించడం ఇష్టంలేక...
'... నిజమే లేండి ఆ మాట...'
'అః ఏమిటి?'

'అజీసండీ, ఎవ్వరకే ఏడుపుకున్నాం...
ఒక్కమాట మాత్రం నాకు లాగా ఎచ్చిం
దండీ... ఒక సవిపలు కున్నానుంటే దాని
అంతు లేల్లాలి. అది అయ్యే చాకా రెండోది
ఏదైతూ సరే ముట్టొకూడదు. ఆ భావమే
నన్ను మీ ముందుకు ఇంకా దూరం ఈ దుర్బ
కోచ్చింది... ఈ కుణం నుంచేకే వ్యవధతాను.
తప్పక ఫలితం కల్గి తానాను'

ఇనప్పకడగాడు మరో అంతమనిషి అయి
పోయాడు.

'ఆ మాట చెప్పదాని! ఇంతకా (రి
ఇక్కడి కోచ్చాకా?'

'అవునండీ ... మళ్ళీ 'ఫ్రమ్ బస్సు'లో
పొదుటే మీరు వెలిపోతారుటగా! వెళ్ళిపోలే
విలక్షా?'

'మళ్ళీ ఇంతకా (రి యింటికి ఎలా వెడ
తాన?'

'ఈ పది రోజులూ కాత్రీపగలూ అవ
కుండా కేవలపదమని మీరికా చెబుతా?'

'అయితే న రే లే ... చూడూ నేండు
మాకే నేలేయింది. ఈ టి. లి కాన్ మేన్
'లీవు'లో ఉన్నాట్ట. నూ ఫ్యూన్ బంధు
వుల్ని చూస్తావని ఉళ్ళోకి నెళ్ళేను. నే
ఒచ్చేదాకా చదువుకుంటూ ఉంటావు?'

చలే నే లోపలికి క్లౌ పదుకో అమ్మా, మరం
ఫరవాలేదు'

'అక్కర్లేదండీ, వరండాలో రైలు వెలి
గించుకుని చిదువుకుంటూంటాను. మీరు గదికి
గొల్లెం పెట్టి వెళ్ళిరండి...'

మళ్ళీ తిలకే ముట్టొని క్యాటకీరైలు
చుట్టొని ఇనప్పకడగాడు వెళ్ళిపోయాడు.
జగ్గ పని ప్రారంభించాడు.

* * *

ఇనప్పకడగాడు మళ్ళీ కచ్చేసరికి జగ్గ
అదే ఫాసిం లో కూచోని గదిగదా చదివేస్తు
న్నాడు. గది రేలువుల తీసి ఉన్నాయి.
లోపల ప్రాణులు తెరిచేసి ఉంది. అందు
లోని పద్దు విప్పేసి ఉంది. లోకలవిమంది?
కావలసివంత భారీ! ... గబగదా జగ్గని
కచ్చి అడుగులే వాడు చెప్పిన జవాబు ఇది:
'మీరు సినిమాకి వెళ్ళి మేగాని కావడమే
నేనే ఎరగను! ఈ లోపలగా గది లోకి
ఎవరు కచ్చాగో అంతకన్న ఎరగను! బోక
లేకా కావచ్చు బొంగలేకా కూరకచ్చు...'

నా మాపే వేరు... నా దృష్టే వేరు... నా
ఏకాగ్రత అలాంటిది ... నా గ్రహణకే
అటువంటిది... పట్టడం ఉంటే పట్టుబడింది
ఉండా ఇనప్పకడగాడు? అయిన దృష్టే
ఇక్కడలేను. తను ప్రాణాచార్యులు, జగ్గ
గాడు అర్జునుడు.

'బొంగ కనిపిస్తున్నాదా?'

'లేదు'

'ఎవరేకా లోపలికి క్లౌడం కనిపించిందా?'

'లేదు'

'కోలు నేమిటా తారాలు కనిపించాయా?'

'లేదు'

'ప్రాణులు సాధకు కనిపిస్తోందా?'

'లేదు'

'మరేం కనిపిస్తోంది?'

'నేను చదువు కోవలసిన కోర్సు'

అన్నాడు నెకే

'నేను బొంగిలివ వలసిన కచ్చయ్య'

అంటున్నాడు లోపల.

ఇంత వేర్వేరి అయిన వీడి కేలు లో

వచ్చు ఉంటుందా? పుట్టు

చిరిక్కొడిలేకే 'మృతం నుగవృషం' అన్న

పూర్వపు రోజులుకోవు,

'మృతం నురుగునీం' అనే రోజులు.

వీరిబోలికి ఇంత జాతి బాధలా?

నమస్కారం ఇనప్పకడగాడు, మీ

మేలు మరుగున అన్నాడు జగ్గ ఆనాడు

బాహుదూ, మహామౌళిదూ అయిన

కన్నెల్లి మావలసిన నిలువెత్తు ఇనప్పకడ

'ఇంత వినయ' అయి ఉరుకున్నాడు!

మీరు మలబార్ గ్లోరి టాయిలెట్
వచ్చును ఎన్నుకొన్నది బాల మంచినది

మలబార్
గ్లోరి
టాయిలెట్ మిమ్మలలో కాను

డి నెజెటబుల్ సోప్ వర్క్స్,
కో. కె. కో. కె. 1.